

Ἐρωτήματα... Ἐρωτήματα...

Τά greeklish κερδίζουν έδαφος

Οἱ έφηβοι είναι γνωστό ότι είναι ευαίσθητοι καί αντίθετοι καί ασυμβίβαστοι μέ κάθε άδικία. Καί από όσα ξέρουμε, οἱ Ἕλληνες έφηβοι αυτό τό χαρακτηριστικό τό έβεβαίωσαν από τούς αρχαίους χρόνους μέχρι τίς ήμέρες μας. Ἀνάμεσα στους έπώνυμους καί άνώνυμους ήρωες καί ήρώιδες τής πολεμικής καί τής κοινωνικής άρετῆς τής ιστορίας τής Πατρίδας μας συγκαταλέγονται καί πολλοί έφηβοι όπως ο Εύχιδης από τίς Πλαταιές¹, ο μαρτυρικός «φτωχός Ἅγιος»², οἱ νεαροί Νεομάρτυρες, ο Εὐαγόρας Παλληκαρίδης καί τόσοι άλλοι.

Καί σήμερα οἱ έφηβοί μας έμφανίζουν έξαιρετική ευαισθησία όταν καταπατεῖται τό δίκαιο, όταν ή ανθρώπινη αξιοπρέπεια προσβάλλεται. Θαυμαστή άλλωστε είναι καί ή ώριμότητά τους στίς άγορεύσεις τής Βουλῆς τῶν έφήβων κάθε χρόνο.

Ἐπάρχει όμως ένα θέμα πού θά ἔπρεπε νά τούς άπασχολήσει, γιατί έχει σχέση μέ τήν έθνική μας ταυτότητα καί τήν έλληνική παιδεία μας.

Τό έπισημαίνει δημοσίευμα καθημερινῆς έφημερίδας³ καί είναι τό εξής:

Ἄνορθόγραφοι μαθητές λόγω τῶν greeklish. Ὁ κώδικας τῶν έφήβων.

Τά χρησιμοποιεῖ ένα διαρκῶς αύξανόμενο ποσοστό τῶν μαθητῶν γυμνασίου καί λυκείου (77,4%) σέ SMS, mail, κουβεντούλες στό διαδίκτυο αλλά καί σέ χειρόγραφες σημειώσεις. Τά greeklish έγιναν ο πίο δημοφιλής κώδικας έπικοινωνίας μεταξύ τῶν έφήβων καί άπειλοῦν σοβαρά... τήν έλληνική γλώσσα. Σύμφωνα μέ έρευνα τοῦ Τμήματος Νηπιαγωγῶν τοῦ Πανεπιστημίου Μακεδονίας αύξάνονται ραγδαία τά ποσοστά άνορθόγραφων μαθητῶν. Καί όχι μόνο. Στά σχολικά γραπτά έμφανίζονται λέξεις σέ greeklish, δηλαδή σύντμηση τῶν λέξεων (tespa αντί τέλος πάντων, tpt αντί για τίποτα, dld αντί για δηλαδή, mntt αντί για μήνυμα...), συνδυασμοί έλληνικῶν καί λατινικῶν γραμμάτων σέ μιá λέξη, χρήση λατινικῶν χαρακτήρων, παράλειψη τονισμού ή σημείων στίξης καί χρήση άγγλικῶν σημείων στίξης.

Κατά τόν επικεφαλῆ τῆς έρευνας έπιστήμονα «τό φαινόμενο πρέπει νά έρευνηθεῖ εἰς βάθος».

Εἶναι αλήθεια ότι τίς τελευταῖες δεκαετίες ή μητρική μας γλώσσα «κακοποιεῖται» στήν πατρίδα μας από έμᾶς τούς ίδιους, ενώ στό έξωτερικό, από τήν Ἀφρική μέχρι τή

καί ἀπειλοῦν τήν Ἑλληνική γλώσσα

Λατινική Ἀμερική καί τήν Ἀσία, καί στήν Εὐρώπη, παρουσιάζει ἀνθιση ἢ σπουδή της. Ἀπόδειξη καί ὁ μεγάλος ἀριθμός τῶν μαθητῶν κλασσικῶν λυκείων, πού ἐπιλέγουν τή σπουδή τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας, μέ τίς μεγάλες δυνατότητες γιά τήν καλλιέργεια τοῦ πνεύματος καί τή μύηση στήν ὁμορφιά τοῦ ἀνθρώπινου λόγου. Αἰσθάνεται κανεῖς βαθιά χαρά καί ἐθνική ὑπερηφάνεια, ὡσάκις παρευρίσκεται στή βράβευση τῶν ξένων μαθητῶν καί τῶν ἑλληνιστῶν καθηγητῶν τους στήν μεγάλη αἴθουσα τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, τό ὁποῖο προκηρύσσει, σέ συνεργασία καί μέ ἄλλους φορεῖς, τόν ἐτήσιο διαγωνισμό στήν ἑλληνική γλώσσα καί γραμματεία μεταξύ μαθητῶν λυκείου γιά τούς Ἑλληνες καί γιά τούς ξένους.

Ἐπειτα ἀπό αὐτά εἶναι φυσικό νά διερωτηθοῦμε: Δέν εἶναι «κρίμα καί ἄδικο» ἀντί νά καυχώμαστε γιά τή θαυμαστή μητρική μας γλώσσα, μέ τόν ἀφάνταστο θησαυρό τῶν λέξεων καί τῶν ἐκφράσεων (πού μᾶς παραδόθηκε ἀπό γενιά σέ γενιά μέσα σέ 5.000 καί πλέον χρόνια, πού πρωτοχάιδεψε τή βρεφική ἀκοή μας μέ τό νανούρισμα τῆς ἑλληνίδας μάνας στό πρῶτο λίκνο) νά τόν συρρικνώσουμε μέ τίς κακόηχες συχνά συντμήσεις καί τό συνθηματικό λεξιλόγιο πού χρησιμοποιοῦν οἱ νέοι μας;

Αὐτό ἐνῶ μοιάζει ἐξυπνάδα, ὑποβιβάζει τό γλωσσικό καί πνευματικό μας ἐπίπεδο.

Καί ἐνῶ διαθέτουμε, μικροί καί μεγάλοι, τόσο χρόνο γιά τίς διάφορες ὀθόνες – καί κάποτε ἀποχαυνωτικά, ἐνῶ οἱ ἔφηβοί μας ἐπιδίδονται σέ τόσα «σπόρ», πού ἀπαιτοῦν χρόνο, ἄσκηση, κακοπάθεια, δέν εἶναι ἄδικο νά «τσιγκουνευόμαστε» γιά λίγα γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου; Κι ἔπειτα γιατί ἡ ἀνάμειξη ἑλληνικῶν καί λατινικῶν χαρακτήρων στή γραφή τῶν λέξεων ὄχι μόνο στόν ὑπολογιστή ἀλλά καί στά γραπτά σχολικά κείμενα; Καί γιατί ἡ ξενική στίξις; Γιατί τόση ἀποστασιοποίηση ἀπό τή γλώσσα μας, πού εἶναι ἓνα ἀπό τά βασικά στοιχεῖα τῆς ἔννοιας τῆς ἐθνότητος;

Θέλουμε νά μείνουμε Ἑλληνες ἢ ὄχι; Ὡς γνωστό τόσοι ἔξω ἀπό τά σύνορά μας ὑπάρχουν, πού δέν τό θέλουν καί μοχθοῦνε γιά αὐτό. Θά συμμαχήσουμε ἀνεπίγνωστα μαζί τους; Ἡ συνείδησή μας μᾶς δίνει τέτοιο δικαίωμα;

1. Ὁ Εὐχίδης μετά τή μάχη τῶν Πλαταιῶν ἔτρεξε στούς Δελφούς καί μέσα σέ ἐλάχιστο χρόνο ἔφερε καθαρό φῶς ἀπό ἑκεῖ, γιά νά ξανατάξουν τοὺς βωμούς τῆς πόλεως, πού εἶχαν μολυνθεῖ ἀπό τοὺς ἐπίδρομεις, πέφτοντας στή συνέχεια νεκρός ἀπό τήν ἔνταση.

2. Ὁ «φτωχός Ἅγιος» τοῦ γνωστοῦ διηγῆματος τοῦ Ἄλ. Παπαδιαμάντη ἔσωσε ἀπό τοὺς πειρατές τήν πόλη τῆς Σκιάθου, πληρώνοντας τό μήνυμα πού ἔφερε στοὺς κατοίκους μέ τό μαρτύριό του ἀπό τοὺς πειρατές.

3. «Καθημερινή» 8.9.09.